

OSNIVANJE POSLOVNE ZAJEDNICE GEODETSKIH ORGANIZACIJA UDRUŽENOG RADA JUGOSLAVIJE

U toku je inicijativa o udruživanju u Poslovnu zajednicu geodetskih organizacija udruženog rada Jugoslavije. Od 1969. godine postoji poslovno udruženje kojemu su stalno iz godine u godinu pristupale nove radne organizacije u geodetskoj delatnosti iz cele Jugoslavije. Stupanjem na snagu Zakona o udruženom radu postojeće udruženje moralo se prilagoditi odredbama tog Zakona. Zbog toga se pristupilo izradi novog samoupravnog sporazuma u skladu sa članom 399 Zakona o udruženom radu.

Trenutno u Zajednici geodetskih organizacija udruženog rada Jugoslavije ima 26 članica od ukupno 32 organizacije koje postoje u geodetskoj grani delatnosti prema evidenciji Službe društvenog knjigovodstva Jugoslavije. To pokazuje da kod geodetskih organizacija postoji veliko zanimanje za tzv. horizontalno udruživanje. Važno je to da su u sadašnjoj Zajednici udružene sve najveće radne organizacije u geodetskoj delatnosti na koje računaju republike i pokrajine u izvršenju svojih programa premera i komasacija.

Ciljevi čvršćeg udruživanja

Ideje o osnivanju čvršće zajednice koja bi imala status pravnog lica i profesionalnu radnu zajednicu postojale su od ranije. Koordinacioni odbor sadašnje zajednice je pokrenuo novu inicijativu i osnovao komisiju da sačini prednacrt samoupravnog sporazuma. Komisija je to učinila i sada je taj nacrt na diskusiji na zborovima članica. Težnja je da se do kraja 1980. godine završi izjašnjavanje radnika na referendumima i da Poslovna zajednica počne s radom 1. januara 1981. godine. Konceptija komisije i Koordinacionog odbora je da se ide na osnivanje poslovne zajednice u skladu sa članom 388 Zakona o udruženom radu.

Glavni ciljevi udruživanja jesu:

- usklađivanje razvoja;
- podela rada i specijalizacije;
- zajedničko preuzimanje većih radova u zemlji i inostranstvu;
- udruživanje rada i sredstava među članicama;
- zajedničko finansiranje naučno-istraživačkog rada i unapređenje tehnologije i organizacije rada;
- saradnja sa naučnim, obrazovnim i drugim stručnim organizacijama itd.

Ulaganje finansijskih sredstava članica će svakako biti veće nego za rad dosadašnje zajednice. Ukoliko poslovna zajednica ne pokaže odmah praktične rezultate u svom radu onda neće biti opravdana ulaganja društvenih sredstava za njen rad. Promeniće se i odnos članica koje će početi istupati iz zajednice i ona će se ugasiti.

Koji su to praktični rezultati iz ciljeva udruživanja?

U usklađivanju razvoja Poslovna zajednica treba da podstiče manje razvijene članice u tehnološkom i organizacionom smislu da koriste pozitivna iskustva razvijenijih članica. I do sada su razmenjivana iskustva na savetovanjima ali preko Poslovne zajednice to bi išlo direktnim povezivanjem zainteresovanih članica. Konkretnije rečeno to bi se odnosilo na razmenu iskustava u oblasti: izrade karata, premera, komasacije, fotogrametrije itd. Na taj način došlo bi do usklađenijeg razvoja članica.

U izvođenju poslova se svaštari naročito u većim organizacijama. To dovodi do većih troškova. Ukoliko bi došlo do dogovora oko podele rada i specijalizacije, to bi

svakako dovelo do ekonomičnijeg korišćenja raspoloživih kadrova i sredstva rada i postizanja većeg kvaliteta radova uz manje troškova.

U izvođenju većih radova u inostranstvu istupale su radne organizacije uglavnom pojedinačno. Pri tom istupanju radne organizacije najčešće nisu imale odgovarajuće kadrove koji poznaju jezike, međunarodna ekonomska i monetarna kretanja i međunarodno pravo. Poznato je da je jedan od zadataka ekonomske stabilizacije i veći izvoz roba i usluga. Preko Poslovne zajednice to bi trebalo da bude lakše i bolje jer se zajedničkim snagama zainteresovanih članica može lakše finansirati angažovanje eksperata u fazi ugovaranja i kvalitetno i blagovremeno izvršavanje radova.

U domenu udruživanja rada i sredstava, po mom mišljenju, može se najbrže doći do praktičnih rezultata koje će videti svaki radnik. Naprimer: oko avionskog snimanja ima dosta teškoća jer su optimalni rokovi snimanja kratki i isti za sve članice. Udruživanjem postojećih kadrova i sredstava uz bolje planiranje i organizaciju i manja ulaganja realno bi bilo odmah očekivati bolje rezultate.

U opremanju svaka organizacija ima sopstvene planove i sopstvena ulaganja. Najmodernija sredstva su ujedno i najskuplja pa čak ako organizacija ima sredstava koleba se u nabavci jer sredstva neće biti dovoljno iskorišćena. Zajedničkim snagama moguće je lakše finansirati i iskoristiti kupljena sredstva rada. Naprimer može se odmah nabaviti stecometer precizni instrument za opažanje aerotriangulacionih tačaka. Takođe je moguće nabaviti precizni elektronski daljinar (naprimer mecometer) koji bi služio za komparisanje postojećih daljinara i radu s dugim stranama. (triangulacija, vezne). U kasnijoj fazi može se ići na nabavku zajedničkog velikog računara ili automatskog uređaja za kartiranje.

Može se osnovati zajednički servisni centar za servisiranje klasične opreme (teodoliti, niveliri) i moderne opreme (autografi, distomati). Trenutna situacija je takva da su radne organizacije upućene na servise proizvođača opreme. Veće organizacije imaju sopstvene radionice, ali koliko je meni poznato između radionica ne postoji saradnja i specijalizacija.

Prednosti zajedničkog finansiranja naučno-istraživačkog rada ne treba posebno isticati. U Jugoslaviji postoje fakulteti i uz njih geodetski instituti. Oni se bave istraživanjima ali ta istraživanja su nedovoljno usklađena sa potrebama udruženog rada. Ukoliko se više radnih organizacija složi o aktuelnosti određene teme to je znak da na njoj treba i raditi i neće biti problema oko finansiranja takve teme.

Ako bih konkretnije hteo nešto navesti to su osnovni radovi, Republičke i pokrajinske geodetske uprave koje su nadležne za ove radove na svojoj teritoriji započele su analizu postojećeg stanja. Svakako da u rešavanju ove problematike treba da učestvuju pored naučnih instituta i radne organizacije koje treba da obezbede kadrove i instrumente za izvođenje ovih radova.

Jako je aktuelna izrada izvođačkih projekata komasacije. Pitanje izvođenja komasacija u brežuljkastim terenima je još nedovoljno proučeno.

Postoji šire interesovanje i za uvođenje blok-arotriangulacije u određivanju koordinata geodetskih i detaljnih tačaka. Postoje radne organizacije koje su tu postigle određene rezultate ali i za ovaj posao se može reći da svako radi za sebe.

U inostranstvu naročito u najrazvijenijim zemljama napreduje se brzo na polju geodezije. Treba prvo obezbediti praćenje najnovijih dostignuća pa tek onda nadograđivati svoja istraživanja. Do sada to nije bilo moguće, već postoji zavisno od sredine izvesno zaostajanje za najnovijim dostignućima u geodeziji.

Horizontalno i vertikalno udruživanje

U javnosti postoji izvesno neraspoloženje prema horizontalnom udruživanju jer se smatra da je glavni cilj ovakvog udruživanja zaštita uskih interesa određene grane ili grupacije. Ovakva slika može da se stvori zbog toga što se u postojećim poslovnim zajednicama najčešće piše i govori kada treba povećati cene. Međutim, sigurno je da ima pozitivnih elemenata i u horizontalnom udruživanju i trudio sam se da ih istaknem.

Samo je po sebi razumljivo da ulaganje novaca ima ekonomskog smisla ukoliko to ulaganje doprinosi povećanju dohotka u radnim i osnovnim organizacijama udruženog rada. Postoji bojazan kod radnih ljudi da poslovna zajednica neće dati očekivane rezultate i da će ulaganje u nju biti »bačene pare«. Ukoliko, se ne očekuju praktični rezultati Poslovnu zajednicu ne treba ni osnivati.

Savez sindikata insistira na vertikalnom udruživanju u reprodukcione celine što je svakako mnogo važnije nego horizontalno udruživanje. Sve geodetske organizacije u svojim republikama i pokrajinama i šire moraju se povezati sa korisnicima svojih usluga.

Geodetske organizacije zavisno od razvijenosti i strukture privrede na području na kojem rade uključuju se i doprinose svojim uslugama. U nekim sredinama više se radi na poljoprivredi u drugim sredinama na urbanizaciji naselja, razvoju šumarstva ili infrastrukture. Svakako ne treba zanemariti i državni premer koji se finansira iz budžeta i koji je povezan uz funkcionisanje upravnih funkcija društva.

M. Šimić

IZVJEŠTAJ O RADU VIII INTERNACIONALNOG KURSA ZA INŽENJERSKU GEODEZIJU

U periodu od 24. septembra do 1. oktobra 1980. godine, održao se VIII Internacionalni kurs za inženjerska merenja u organizaciji Instituta za geodeziju i fotogrametriju Tehničke visoke škole u Cirihu. Tradicija ovoga kursa inženjerskih merenja započeta je još 1928. godine od strane profesora dr. Ote fon Grubera koji je u Stuttgartu organizovao prvi kurs o optičkom merenju dužina. Od 1953. godine, pod rukovodstvom profesora dr. M. Kneisla sa Tehničke visoke škole u Minhenu, počeli su se ovi kursevi održavati periodično svake 4. godine u SR Njemačkoj, Austriji ili Švajcarskoj. Tematika koja se razmatra na ovim kursevima donekle se poklapa sa tematikom FIG-inih komisija 5 i 6 (Instrumenti i metode i inženjerska geodezija).

Obrada tema na ovom kursu bila je po sledećim tematskim grupama:

- A. Instrumenti i nove metode merenja i obrade podataka
Rukovodilac teme prof. R. Conzet
- B. Obrada podataka i njena interpretacija
Rukovodilac teme prof. Dr. H. Pelzer
- C. Primena geodezije kod visokih zgrada i drugih tehničkih objekata
Rukovodioci teme: prof. Dr. Einhorn, prof. dr. Linkwitz.
- D. Primena geodezije kod podzemnih radova
Rukovodioci teme: dr. K. Rinner, dr. G. Schelling
- E. Deformaciona merenja klizišta i građevinskih objekata
Rukovodilac teme prof. Sr. F. Kobold
- F. Organizacija i rukovođenje geodetskim organizacijama
Rukovodilac teme dipl. ing. P. Gfeller.

Za VIII Internacionalni kurs prijavljeno je ukupno 76 referata koji su bili svrstani u gornje tematske grupe (A-17 referata, B-15 referata, C-20 referata, D-12 referata, E-9 referata, F-3 referata). Iz Jugoslavije su bila primljena 3 referata (A-17, C-20, D-10) i uvršćena u zvanični detaljni program.

- A 1 Kahmen, H., Prof. Dr.: Neure Entwicklungen auf den Gebieten der elektronischen Disanz — und Richtungsmessung
- A 2 Kovari, K., Prof. Dr., Amstad, Ch., Dipl. ing.: Deformationsmessungen höher Präzision in der Geotechnik
- A 3 Thierbach, H., Dipl. Ing.: Hydrostatische Messsysteme
- A 4 Leitz, H., Elektronische Tachymetrie
- A 5 Zeiske, K., Dipl. Ing.: Prüfverfahren für elektronische Tachymeter am Beispiel des Wild TC I
- A 6 Aeschlimann, H., Dr.: Die elektronischen Theodolite E1 und E2
- A 7 Conzett, R., Prof., Frank, A., Dipl. Ing.: Interaktive Triangulation
- A 8 Elmiger, A., Dr.: Der Messkeller des Instituts für Geodäsie und Photogrammetrie der ETH Zürich
- A 9 Schmitt, G., Dr.: Netzoptimierung

- A 10 De Heus, H. M., Ir.: Zuverlässigkeit
- A 11 Baumer, R., Dipl. Ing., Heister, H., Dr.: Zur Optimierung des Beobachtungsplanes geodätischer Netze
- A 12 Schnädelbach, K., Prof. Dr., Maurer, W., Dipl. Ing.: Kalibrierung geodätischer Präzisionsinstrumente mit Laserinterferometer HP 5526 A
- A 13 Geiger, A., Dipl. Ing.: Entwicklung und Erprobung eines Präzisionsneigungstisches zur Untersuchung und Kalibrierung geodätischer Instrumente
- A 14 Loesekraut, H., Ing.: Erfassung und Registrierung von Messgrößen bei stationären Messeinrichtungen
- A 15 Scaffrin, B., Dipl. Ing., Krumm, F., Fritsch, D.: Positiv-diagonale Genauigkeitsoptimierung von Realnetzen über den Complementaritäts-Algorithmus
- A 16 Dabrowski W.: Erste Erfahrungen über geodätische Netze mittels Wandzeichen
- A 17 Ninkov, T., M. Sc.: Global accuracy criteria of geodetic networks as possible objective functions for mathematic optimisation of design second order
- B 1 Gründig, L., Dr.: Programmsystem TANA zur Tachymeternetzausgleichung
- B 2 Van Gijzen, J.C.D. Ir.: Polygonzüge und Polygonnetze gemessen mit Kreiseln in Sprungabständen. Probleme bei der Ausgleichung und bei der Fehlerfortpflanzung
- B 3 Schnek, T., Dr.: Datenaufbereitung und-verarbeitung mit interaktiven graphischen Systemen
- B 4 Schwebel, R., Dr., Böttinger, W.U., Dr., Lorch, W. Dr.: Ein integriertes geodätisches Auswerte- und Kartiersystem
- B 5 Matthias, H., Prof. Dr.: Allgemeine vermittelnde Netzausgleichung
- B 6 Schmid, H., Prof. Dr.: Geometrische Interpretation zum Problem der Lagerung des freien Netzes
- B 7 Welsch, W., Prof. Dr.: Kovarianzschätzung in geodätischen Netzen
- B 8 Pelzer, H., Prof. dr.: Ueberprüfung von Ausgleichungsmodellen durch Hypothesentests
- B 9 Koch, K.R., Prof. Dr.: Ein automatisches Testverfahren zur Aufdeckung von Punktverschiebung bei der Deformationsanalyse
- B 10 Heck, B., Dr.-Ing.: Der Einfluss einzelner Beobachtungen auf das Ausgleichungsergebnis und die Suche nach Ausreißern
- B 11 Van Mierlo, J., Prof. Ir.: Hypothesentests und Zuverlässigkeitsaussagen in Tunnelnetzen
- B 12 Schaffrin, B., Dipl. Ing.: Die Auswertung von Deformationsmessungen im inhomogenen unvollständigen multivariaten Gauss-Markoff-Modell
- B 13 Caspary, W., Prof., Schwintzer, P., Dipl. Ing.: Mathematische und statistische Methoden zur Aufdeckung kleiner relativer Bewegungen
- B 14 Boljen, J., Dipl. Ing.: Interpretation gemessener Deformationen mit den Hilfsmitteln der Elastizitätstheorie
- B 15 Hagemann, M., Dipl. Ing.: Auswerteverfahren für Ergebnisse permanenter Ueberwachungsmessungen
- C 1 Zülsdorf, G., Dr.: Entwicklung von Navigationsverfahren für Ingenieurvermessung
- C 2 Eichhorn, G., Prof. Dr.: Kombinierte Lage- und Höherfassung für Festpunkt- und Kontrollpunktfelder in der Ingenieurvermessung
- C 3 Gruber, C. Prof. Dr., Baumann, G., Ing. (grad): Ergebnisse einer Genauigkeitsprüfung eines photogrammetrisch aufgenommenen digitalen Geländemodells Flughafen (Flughafen München II)
- C 4 Caspray, W., Prof. Dr., Heister, H., Dr., Welsch, W. Prof. Dr.: Erfahrungen mit einem interaktiven Programmsystem bei der Trassenoptimierung für schienengebundene Hochgeschwindigkeitsstrecken.
- C 5 Seckel, H., Dr.: Der Einsatz des Mekometers bei Ueberwachungsmessungen an Staudämmen und Geröllhalden.

- C 6 Möhlenbrink, W. Dipl. Ing.: Vermessungsarbeiten an der Kochertalbrücke Geislingen.
- C 7 Seufert, W. Dipl. Ing.: Photogrammetrische Deformationsmessungen an Stützmauern.
- C 8 Limmert, R. Dipl. Ing.: Verbindung zwischen Landesvermessung und Ingenieurvermessung am Beispiel der Schnellstrecke der Deutschen Bundesbahn Hannover-Würzburg.
- C 9 Waldhäusl, P., a.o. Prof. Dr.: Präzisionsfassadenvermessung für Grossplattenverkleidungen.
- C 21 Kupfer, G., Prof. Dr., Ebner, H., Prof. Dr.: Anwendungen der Photogrammetrie im Stahlbau.
- C 10 Grabowski, J., Dipl. Ing.: Deformationen von Stahlpanzerrohren infolge Bauwerksverformung-Messmethoden und Ergebnisse.
- C 11 Möhlenbrink, W. Dipl. Ing.: Messung von Biegeliniendeformationen mit elektronischen Libellen.
- C 12 Grünwedel, H., Ing.: Lotungsmessungen an Hochhaustürmen.
- C 13 Zurowski, A., Doz. Dr.: Zu geodätischen Problemen in der Seebauwirtschaft.
- C 14 Ryttersgaard, J., Lect.: Vermessungsmethoden zur Kontrolle von rotierenden Zementbrennöfen.
- C 15 Scheel, E., RVD Dipl. Ing.: Planung und Bauausführung der BAB Stuttgart-Westlicher Bodensee; Hinweise und Erfahrungen zur Disposition und Organisation der geodätischen Arbeiten.
- C 16 Milev, G., Prof. Dr.: Absteckung und Kontrolle von hohen Langgestreckten technischen Objekten.
- C 17 Silar, F., Dr.: Geodätische Arbeiten beim Bau der Metro in Prag.
- C 18 Cchrader, B., Prof. Dr.: Interaktive, graphisch unterstützte Strassen-Entwurfs- und Absteckungsberechnungen mit Tischcomputern.
- C 19 Henneberg, H. G., Prof. Dr.: Absteckungsarbeiten an der Guri-Talsperre in Venezuela.
- C 20 Dejanov, B.: Ausgewählte Beispiele von Vermessungsarbeiten bei der Trassierung von Rohrleitungen.
- D 1 Grob, H., Prof. Rektor ETHZ: Gebirgsdeformation im Felsbau.
- D 2 Pöchhacker, H., Dipl. Ing.: Bestehende und zukünftige Methoden für den Bau von Verkehrstunnels.
- D 3 Judtman, G., Dipl. Ing.: Anforderungen an die Messtechnik bei Anwendung der Neuen Oesterreichischen Tunnelbauweise.
- D 4 Feder, G., Prof. Dr.: Auswertung der Bohrlochverformungen zur Sicherheitsanalyse von Untertagebauten.
- D 5 Keller, W., Dipl. Ing.: Deformationsmessungen im Gotthard-Strassentunnel.
- D 6 Stoltzka, G., Prof. Dr.: Methoden zur Steuerung und Kontrolle von Vorpressungen in Raumkurven.
- D 7 Wildner, H., Prof.: Probleme und Lösungsansätze für die Vermessung bei der Rohrvorpressung.
- D 9 Richardus, P., Prof. Dr.: Special aspects for Control Survey for tunneling.
- D 10 Kovacevic, D., Dr.: Geodetic Networks at the underground structures.
- D 11 Rinner, K., Prof. Dr., Schelling, G., Dr.: Bericht über österreichische Tunnelabsteckungen.
- D 12 Eichholz, G., Dr., Schmidt, G., Ing.: Erfahrungen bei Durchschlagsmessungen im Bergbau.
- E 1 Roupp, M., Prof. Dr.: Geodätische Kontrollmessungen bei der Ueberwachung und Sanierung gefährdeter Bauwerke.
- E 2 Amann, P., Dr.: Ueber die Bedeutung geodätischer Messungen im Staudambau.
- E 3 Sommer, H., Dr.: Messungen von Kriechbewegungen an der Oberfläche und im Hang für die Beurteilung einer Sanierung.

- E 4 Löschner, F., o. Prof. Dr., Busch, W. Dipl. Ing.: Kontinuierliche Messung von Höhenunterschiedsänderungen mit einem Präzision-Schaluchwaagemesssystem.
- E 5 Milev, G., Prof. Dr.: Untersuchung der Setzungsgesetzmässigkeiten.
- E 6 Flotron, A., Dipl. Ing.: Interpretation von Deformationsmessungen mittels ausgleichenden Funktionen.
- E 7 Snems, E., Dr.: Festlegung und Ueberwachung der Streckengeleise der Deutschen Bundesbahnen:
- E 8 Kochle, R., Dipl. Ing.: Messungen mit einem Laser-Interferometer bei der Ueberwachung von Bauwerken.
- E 9 Egger, K., Ing.: Geodätische Deformationsmessungen an der Staumauer Zeuzier, Wallis (CH).
- F 1 Basler, K., Dr.: Die Rolle des freien Unternehmers und der staatlichen Stelle.
- F 2 Rose, W., Dipl. Ing.: Wettbewerb als Anreiz, Notwendigkeit und Gefahr.
- F 3 Friederich, H., Prof. Dr.: Rechtsfragen im Zusammenhang mit Vertrags-Abschluss und Ausführungen von Ingenieur-Vermessungen.

Svaki referent je za izlaganje referata imao na raspolaganju 20—25 minuta vremena. Posle svakog održanog referata razvijala se vremenski neograničena diskusija koja je po pravilu bila veoma konstruktivna i iscrpna. Rezultati tih diskusija bili su često mnogo korisniji, nego samo izlaganje, jer su uvek bile razjašnjene dileme koje su se javljale posle izlaganja pojedinih referata.

Na kraju trebalo bi napomenuti, odnosno pohvaliti besprekornu organizaciju održavanja predavanja koja su izvedena uz pomoć svih savremenih pomoćnih sredstava koja su referentima stajala na raspolaganju.

Svi referati će biti štampani u zborniku radova koji će imati oko 1000 strana teksta i izaći će krajem godine.

T. Ninkov

NOVA POMORSKA KARTA PESCARA-SPLIT 1 : 300 000

Hidrografski je institut RM u Splitu upravo publicirao svoje najnovije kartografsko djelo — novu kursnu kartu broj 300—33 PESCARA-SPLIT 1 : 300 000. Ovo je druga karta po redu što je izrađena i tiskana iz serije predviđenih sedam karata 1:300 000 Jadranskoga i Jonskog mora.

Projekt ove karte rezultat je plodne suradnje kartografa i pomoraca kojima je i namijenjena. Kao pomorska karta konstruirana je u Mercatorovoj kartografskoj projekciji s konstrukcionom širinom 42°45'N. Računanje projekcije izvelo se elektroničkim računalom Hewlett Packard model 3080 A po podacima Besselova elipsoida. Kartografska mreža konstruirana je velikim preciznim koordinatografom. Dimenzije su korisnog prostora lista karte 93,23 × 63,89 cm. Sastavak su karte kartografi sačinili na temelju najnovijih karata našeg i talijanskog izdanja.

Mjerilo karte omogućilo je prikazivanje na jednom listu dijelova istočne i zapadne obale Jadrana, pa će kao kursna karta dobro poslužiti za plovidbu brodova između dviju obala. U sistemu kursnih pomorskih karata projektirana je tako da predstavlja navigacijsku cjelinu.

Istočna je obala prikazana na dijelu od Primoštena do Kardeljeva s kopnenim pojasom do linije Trilj, Aržano, Grude, a pojas je talijanske obale prikazan na dijelu od Pescare do M. Gargano. Predstavljeni su Jabučka kotlina, Palagruški prag i dio Južnojadranske kotline, te otoci Solta, Brač, Hvar, Vis, Korčula, Sušac, Lastovo, Palagruža, Pianosa i Tremiti.

Reljefni su oblici kopna predstavljeni izohipsama smeđe boje s ekvidistancijom 100 metara koja je za ovo mjerilo idealna. Svaka je peta izohipsa zadebljana (iz praktičnih razloga). Kopno je obojeno žuto. Istaknute točke kopna kotirane su.

Morsko je dno predstavljeno izobatama od 5, 10, 20, 50, 100, 200, 500 i 1 000 metara i brižljivo odabranim dubinama. Uzani morski pojas od obalne crte do izobate od 20 metara obojen je plavo.

U procesu izrade karte korištena je suvremena instrumentalna oprema i metode rada.

Sastavak je karte oformljen kemijskim tuševima na dimenzionalno stabilnoj plastičnoj foliji. U definiranju sadržaja koristili su se najbolji kartografski izvornici, naši i strani. Izdavački su originali izrađeni metodom graviranja na oslojenim plastičnim folijama što je osiguralo visoku kvalitetu. Nazivi su i brojevi fotosloženi na slovoslagaćem stroju »diatype« na striping film koji je premazan voštanim ljepilom. Naljepnice striping filma su montirane na prozirnu plastičnu foliju položenu preko sastavka karte. Najzad su ukopiravanjem u reproduksijski original nazivi objedinjeni s ostalim istobojnim sadržajem karte.

Tiražno je tiskana ofset strojem u pet standardnih boja naših pomorskih karata (crna, plava, žuta, ljubičasta i smeđa) na »specijalnom papiru za pomorske karte« domaće proizvodnje.

Izrada i publiciranje ove karte jeste još jedan u nizu uspjeha što ih je u posljednje vrijeme ostvarila naša pomorska kartografija.

F. Racetin